

Αριθ. 17.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησία. Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 49. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Προτωρινὸς Διοικητὴς Σκοπέλου, δια τῆς ὑπ' Αρ. 1.407 αναφορᾶς πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἀναφέρει, ὅτι στρα-
τιῶται τινες ὀνοματι, Γεωργίος Κολοκύθας, Ἰωάννης Μα-
ρωνίτης, Κωνσταντῖνος Γιαννάκης. Εὐθύμιος Γιάννος, Κο-
σμᾶς Ἀκριδίου, Ἀντώνιος Γσάμιζογλου, καὶ Ἰωάννης Δη-
μητρίου, ἐκ διαφόρων σωμάτων τοῦ κατὰ τὴν Σερβίαν
Ἑλλάδα Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, ἐσυμφώησαν κατὰ τὸν
Ἰούνιον μῆνα τοῦ 1829, μετὰ τινος Πούλια Τσεσμελή
πλοιάρχου μιᾶς Τράτας ἀνηκούσης, καθ' ἃ πληροφoρίας
ἔχει τὸ Διοικητήριον, εἰς κάποιόν τινα τῆς Ταλαντίας,
διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, ἐπὶ σκοπῷ νὰ
μετέλθωσιν ἐκεῖσε ληστείαν.

Ὅτι τοῦτο μαθεῖσα ἡ διοίκησις συνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ
κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. 12,314 ψηφίσματος καὶ
τῶν ὑπ' Αρ. 12,415 καὶ 12,416 διαταγμάτων τῆς
Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου, διέβηκε τοὺς τε στρατιώτας καὶ
αὐτὰς μετὰ τοῦ πλοιάρχου πρὸς τὸν πληρεξούσιον Τοπο-
τητητὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως· τὸ δὲ πλοῖον. τὰ ἐπιπλα-
αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χαϊρλιέδες, νομίσματα Τυρκικὰ, τοῦ
ὁποίου παρέδωκεν ὁ πλοίαρχος εἰς τὸ Διοικητήριον, ἐκρά-
τησεν ἡ προσωρινὴ διοίκησις, καὶ περὶ αὐτῶν ἀναφέρεται
ἤδη εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο δὲν ἦτον ἐφωδιασμένον μὲ ἐγγραφὰ
τῆς διοικήσεως, ἀλλ' εἶχεν ἀπλῶς μίαν ὑγειονομικὴν ποι-
στοποίησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ Ταλαντίας.

Τὸ Δικαστήριον ἀκοῖσάν τὴν γνώμην τοῦ ἐξεταστικοῦ
δικαστεῦ ζητούντος νὰ καταδικασῶσι τότε πλεῖον μετὰ
τῶν ἐπιπλων, καὶ τὰ χρήματα εἴκοσι χαϊρλιέδες, ὡ, πει-
ρατικά.

Διακηρύττει.

Α'. Παραχωρεῖται προθεσμία τριάκοντα καὶ μιᾶς συν-
απτιῶν ἡμερῶν εἰς ὅποιον ἀήκει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δι-
καστήριον ἥτοι αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου πρὸς ὑπερ-
στάσιν τῶν δικαιῶν του.

Β'. Ἡ προθεσμία θέλει τρέχει, ἀφ' ἧς ἡμέρας θέλει δη-
μοσιευθῇ τὸ παρὸν πρόγραμμα διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Γ'. Ἄν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριάκοντα καὶ μιᾶς
συναπτιῶν ἡμερῶν δὲν ἤθελε παρουσιασθῇ μηδεὶς, τὸ Δικα-
στήριον, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, θέλει
ἐκδῶσι τὴν ἀπόφασίν του.

Δ'. Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος προγράμματος θέλει κολλ-
ληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἔ. ε. ε. ε. εἰς τὴν ἀγορὰν
τῆς πόλεως, καὶ τρίτον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Εφημερίδος.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 16 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΩΤΙΑΝΗΣ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Δ. Φέστας.

Αρ. 299. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἀθανάσιος Δεσίλλας γραμματεὺς τοῦ
Καίριγγος κατὰ τὴν ἐφομολόγησιν τοῦ φροντιστοῦ Κ. Καί-
ριγγος, Π. Λεβὴ γραμματέως αὐτοῦ, Χρήστου Φαίριζο-
πούλου καὶ Ἰωάννου Γεωργακοπούλου ὑπηρετῶν αὐτοῦ πρὸς
τὴν συστηθεῖσαν εἰς Βόνιτσαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν ὁμο-
λογεῖται, ὅτι διέτρεβεν ἐν τῷ καταλύματι τοῦ φροντιστη-
ριοῦ μετὰ τῶν ἱδίων ἐξομολογουμένων, καθ' ὃν καιρὸν ἐφανερώ-
θη ἡ κλοπὴ χιλιάδων τινῶν ταλάρων.

Ἐπειδὴ ἀποκαθίσταται ἀναγκαιότατον, τὸ νὰ δώσῃ
πληροφoρίαν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτε περὶ τῆς συμβάσεως
κλοπῆς ταύτης.

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ,
ἐντέλλεται αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο
ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαμονὴ τούτου εἶναι ἀγ.ωστος, τὸ παρὸν νὰ
κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.
ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ.
ΣΥΓΓΙΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματεῖος Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

Αρ. 1,352. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐγκαλεσθέντος ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου Δικαστηρίου τοῦ Κυρίου Παναγιώτου Κούτσαρη ἐκ Διακοπτοῦ, κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας, παρὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαλάρας, ὡς ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν καὶ τρέφοντος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παλλακίδα.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰς τὸ ἀμάρτημα διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Σωτηρίου Ἰωάννου Παρέδρου, ἐξέδοτο τὸ ὑπ' Αρ. 1,034 ἐντάλμα κατὰ τὴν 10 Δεκεμβρίου τοῦ ἡορῆ λήξαντος ἔτους, γνωστοποιηθὲν εἰς τὴν αὐτὴν κωμόπολιν κατὰ τὴν 2 τοῦ ἰσταμένου παρελθουσῶν δὲ τῶν 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ρηθέντος ἐντάλματος εἰς τὴν κωμόπολιν, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐγκαλουμένου τούτου Κούτσαρη, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 23 τοῦ ἰσταμένου ἀναφορᾶς του αἰτεῖ τὴν ἐκδασιν ἐντάλματος διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου τοῦτου.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν ἐγκρίνον τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἐτέλεται τῷ αὐτῷ Παναγιώτῃ Κούτσαρῃ ἐκ Διακοπτοῦ, κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐντος 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος, ἄλλως, δέλει διακοπὴ τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιωμάτων.

Ὁφείλει ἕκαστος νὰ φανερῶσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἢ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην Ἀρχὴν, πού εὑρίσκειται ὁ ἐγκαλουμένος ἐντός· αἱ δὲ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ συλλάβωσι καὶ διενθύνωσιν αὐτὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν δέλει δημοσιεῦσθαι διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντίγραφά αὐτοῦ δέλουσι κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὴν τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἕτερον δέλει διενθυσθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Βοιωτίας.

Ἐν Βοιωτίᾳ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΙΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 26 Φεβρουαρίου.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου ἦλθεν ἐκ Πόλεως Ἐ. Ρωσικὸν πλεμικὸν βρῖκον.

Τὴν 14 ἦλθεν ἐκ Σμύρνης δι' ἡμερῶν δύο ἐν Γαλλικὸν πολεμικὸν βρῖκον.

Χθὲρ δὲ ἔφθασεν ἐκ Σμύρνης ὡσαύτως δι' ἡμερῶν δύο καὶ ἕτερον Γαλλικὸν πολεμικὸν βρῖκον.

Ἐκ Ναυπλίου.

Νεκρολογία.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου ἐτελεύτησε μετὸ ὀλιγοήμερον ἀσθενείας τιφου ὁ ἐκ Σπάρτης στρατηγὸς καὶ Γερουσιαστὴς Κύριος Διονύσιος Μιρτζιός· τὴν 13 ἔχειν κατ' ἐπιταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἢ πρῶτῃ τοῦ εὐλαφισμοῦ του. Πεν-

θηφοροῦσα ἡ Γερουσία μεθ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς διευθύνθη κατὰ πρῶτον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεκροῦ μετ' ἀρχιερέων, ἱερέων πάσης τάξεως, μετ' ἐπισήμων πολιτῶν πάσης κατατάξεως, καὶ συνώδευταν ἐκείθεν τὸν νεκροκράδδαλον εἰς τὴν λαμπροφώτιστον ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας. Συνοδεύσαντες ἔπειτα τὴν Α. Ἐξοχότητα μεθ' ὅλων τῶν Ἱπουργῶν καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ ἐθνικοῦ στρατιωτικοῦ, ἐπαυήλθεν εἰς τὸν ναὸν, ὅπου τοῦ μακρίτου τὸ σῶμα ἐδέχετο τῆς ἀμύμου ἡμῶν θρησκείας τὰς παρηγορητικὰς εὐχάς.

Ἀφ' οὗ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου ἀνεγνώσθη ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ νεκροῦ συνήθης παράκλησις, ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Κύριος Σούτσος ἐπρόφερε τὸν ἐπιτάφιον τοῦτον λόγον.

“ Παντοῦ στρέφω τὰ βλέμματα, καὶ παντοῦ βλέπω τὸ πένθος· ἐκεῖ δάκρυα, ἐδῶ στεναγμοὶ κρυφτοὶ, καὶ μόλις ἀπὸ Ἀρχηγῶν παρουσίαν κρατούμενοι. Δὲν ἔρχομαι νὰ ῥίψω ἔλαιον εἰς τὴν φλογερὰν λύπην τῶν καρδιῶν· οἱ λόγοι μου θέλουσι εἶσθαι ἄπλοοι, καθὼς ὁ καλοκάγαθος αὐτὸς μακαρίτης, καθὼς ἡ εὐγενὴς Σπάρτη ἡ θρηψατὰ τὸν στρατηγὸν καὶ Γερουσιαστὴν αὐτὸν.

“ Τὴν στιγμὴν αὐτὴν, Κύριοι, βλέποντες τὸν νεκροκράδδατον, αὐτὸ τὸ ἔσχατον ἀναπαυτήριον τοῦ ἀνθρώπου, ἀνακαλεῖτε εἰς τὴν μνήμην τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ Διονυσίου Μιρτζιόπου· ὑπομείνατε στιγμὰς ὀλίγας νὰ γεύω εἰς τὸ κοινὸν διεσπασμένης τῶν αἰσθημάτων σας, διεσπασμένης τῶν συλλογισμῶν σας.

“ Εἰς τοὺς ὑποκειμένους εἰς δουρικὸν ζυγὸν ξένου ἔθνους δὲν εἶναι καὶ ἐν στάδιον ἀνοικτὸν λαμπρότητας· αἱ ἀρεταί, ὡς εἰς ἀκαρπύον γῆν, μένουσι ἄγοναι. Πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως, διπλώματα δίδει, δὲ εἶχε καὶ εἰς ἡμῶν τῶν εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ Γούρκου ἀνατρεφόμενων, ὅλα μνηολογοῦνται ἀπὸ τὴν πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἱερᾶς μας ἀναγεννήσεως.

“ Ὁ Θεὸς ἠνέκεσθε νὰ σημάξη τῆς παλιγγενεσίας μας ἡ ὥρα. “ Ὁ λαὸς μου, εἶπε καθ' ἑαυτὸν, ἀπὸ τὰ δάκρυά του ἐποτίσθη, ὁ καιρὸς τοῦ ἐλέους μου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν μου ἔφθασεν, εἶπε, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἡχὴ, ἀντὶ τῶν πικρῶν κλαυθμῶν, φωνὴ ἱεροῦ πελέμου ἀντελάλησαν· εἶπε, καὶ ὁ γεωργὸς τοῦ Κυρίου τὸ ἄροτρον ἄφησε καὶ τὴν μάχαιραν ἐξώθη· εἶπε, καὶ μετὰ πυροφόρα πλοῖα ἡ θάλασσα ἐγεφυρώθη· ἡ δότασα τὸν παλαιὸν χρόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡρώας καὶ νόμους, ἡ ἐλευθεροπαις Σπάρτη τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐνηγκαλίθη· ποῖ τὸ τεκνίον τῆς, πού ὁ ἀνδρείος αὐτὸς στρατηγὸς δὲν ἐπαρρητιάζθη; Ἡ παλαιὰ καθέδρα τῆς Πελοποννήσου τὸν εἶδε ὀπλοφόρον εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς, τὸν εἶδε τροπικιοῦχον μετ' ἄλλων ἀρχηγῶν εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς. Ἐχούνη χεῖμα ῥῆος τοιέκοντα χιλιῶν Ἀλβανῶν εἰς τὴν Ἀργολίδα; ὁ στρατηγὸς αὐτὸς προθύμως εἰς τὸ στάδιον ἐφάνη. Ὁ Ἀρσενικός ἵππος ἐχρεμέτισεν εἰς τὴν Πελοπόννησον; ἀρχηγὸς Μωσσηίας, πολιορκητὴς Νεοκάστρου, Μωσσηίας καὶ Κορώνης, ὁ στρατηγὸς αὐτὸς ἐφάνη ἐμπροσθεν τοῦ Ἀργαῶ. Εἰς τὸ Ἀλαφινὸν ὁ οἶκος τῶν Μαυρομιχαλῶν καὶ ὁ τῶν ἡρώων ἄλλων Σπαρτιάτῶν ἐστὶ φανώλης; ὁ στρατηγὸς αὐτὸς συνεκράτησε τὰς δάφνας. Ἦλθεν ἡ Σεβαστὴ Αὐτοῦ Ἐξοχότης; ἡ Ἑλλὰς τὴν μακαρίτην Γερουσιαστὴν τῆς εἶδε, καὶ σημεῖον Γερουσιαστῆς τῆς τὸν κλαίει, τὸν κλαίει! Ὡς τοῦτο καιρὸν, λαμπρότης τῶν ἐπιγίων ὄντων! Φαντάσματα στιγμῆς καὶ ἀκαίρητος, μετὰ δεινὸν οἰκτιρῶν ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸ δειρὸν εἰς τοῦ Θεοῦ τὸν ὕπνον τῶν κοιμῶν.

φιλῶν μόνον ἀνθρώπων τὰς πράξεις αἱ γενεαὶ παραδίδουν εἰς τὴν γενεάν· καὶ τοῦ Διονυσίου Μουρτζίνου τ' ὄνομα. ὡς συνεργήσαντος εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος, θέλει παρακαταθήσθαι εἰς τὸν κώδικα τῆς παλιγγενεσίας τῆς. Ἐξω τοῦ κύσμιου αὐτοῦ εἶναι ὅμως καὶ ἄλλη ζύγη τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων ζύγη κρατούμενη ἀπὸ Σεραφεῖμ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀνάντου. Εἰς αὐτὴν τὰ ἐλέη, αἱ καλαὶ πράξεις τοῦ Δ. Μουρτζίνου σταθμίζονται σήμερον· εἰς αὐτὴν τὸν συνιστῶσιν σήμερον αἱ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν ὅλων Θεομαίικες αἱ... Εἰς αὐτὴν σὲ παραπέμπουν, Δ. Μουρτζίνε, διὰ τοῦ στόματός μου καὶ τῆς πενθοφρούσης διὰ σὲ Γερουσίας αἱ πρὸς τὸν Ὑψίστου παρακλήσεις· ὕπαγε εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀσπασίας σου, τέκνον τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τὸν βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν μεσίτενε ὑπὲρ τῆς ἀναγεννωμένης πατρίδος! . . .

Μετὰ τὴν ἐκφώησιν τοῦ λόγου ἡ περὶ τὸν νεκρὸν σεβαστὴ ὁμήγυρις ἀπὸ τὸν ναὸν ἀπετάθη πρὸς τὸ κοιμητήριον τῶν Ἀγίων πάντων, ὅπου ἐμελλε νὰ παρακατατεθῇ τὸ λείψανον. Θάμα λυπηρὸν ἐν ταύτῳ καὶ μεγαλοπρεπές· ὁ νεκρὸς ἐφέρετο εἰς χεῖρας δακρύντων Σπαρτιατῶν. Πατέρος λαοῦ παρουσία, ἰδηγούντος μὲ ψυχῆς θλίψιν τεθλιμμένα τέκνα, μουσικὴ κλαυθμηρὰ, στρατιωτικαὶ πένθιμοι παρατάξεις, πυροβόλων ὥπων πένθιμοι ἐκπυροσκοπήσεις ἐγένων εἰς τὴν καρδίαν τοῦ φιλοσόφου τὴν συναίσθησιν τῆς μαλακίας τῶν ἐπιγείων πραγμάτων, καὶ εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ φιλοδόξου πολιτικοῦ τὴν φλογερὰν ἐπιθυμίαν τῶν κοινωφελῶν ἔργων καὶ τῶν μὲ τὰυτὰ συνδεδεμένων ἠθικῶν ἀμοιβῶν.

Ποικίλα.

Εἰς τὸν ἐν Μοναχίῳ τῆς Βυαρίας νεωστὶ κτισθέντα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ναὸν ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἠδύκνησε νὰ πέμψῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον δῶρα, τὰ ὅποια συνίστανται εἰς ἄμφια ἐξ ὀλοσηρικοῦ, καὶ ἄλλα ὑφάσματα πλουσίως ἐξεργασμένα μὲ χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, εἰς εἰκόνας καὶ βιβλία ἀνήκοντα εἰς τὴν λατρείαν, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπερέχει ἐν ἐγχειρίδιον τῆς λειτουργίας μὲ καταχρυσωμένον δέσιμον, λεπτοτάτας ἔχον ἐπὶ μάλῃς ζωγραφίαι, καὶ τέλος πάντων εἰς πλήρη συλλογὴν τῶν διαφόρων σκευῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐξεργασμένων, ἐν οἷς θαυμάζονται μάλιστα ἐν μέγα δυσκοπῇ τῶν πολυτίμων διά τε τὴν πλουσιότητα καὶ εὐφυίαν τῆς ἐργασίας καὶ διὰ τὰς ἐπὶ μάλῃς ζωγραφίας, καὶ ἐν ἀξιοφόρῳ μὲ ὅκ' ὡς στυλίσκουσιν ἐκ τοῦ Σιδηρικοῦ καλλίστου ἰασπίδος. Ἡ ἐκκλησία εἶχε ζωγραφισθῇ παρ' Ἑλλήνων ζωγράφων καὶ ἐμελλε νὰ ἐγκαινισθῇ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡμέραν τοῦ ὀνόματος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.

(Ἐκ τῆς Ἰον. Ἐφ.)

Ὁ Ἑλβετὸς Βυκχάρδος, ὁ κώτερος τῆς Ἀραβίας περιηγητῆς, ὅστις ἐγκρατῆς ὢν ὅλων τῶν Ἀσιατῶν γλωσσῶν καὶ μετασχηματισμένος ὡς Μουσουλμάνος προσκυνητῆς ἐπαρατήρησε λεπτομερῶς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς τῶν Μωαμεθικῶν τόπους, λέγει καὶ ταῦτα. "Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ἡ μικρὰ μου συμβίωσις μετὰ Τούρκων, Σύρων καὶ Ἀγιοπυρίων μὲ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ φανερώσω ὅτι αὐτοὶ εἶναι

πάντῃ ἄμοιροι ἀρετῆς, τιμῆς καὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἔχουν ὀλίγην ἀληθινὴν εὐσέβειαν, καὶ ἐτι ὀλιγωτέραν φιλάνθρωπίαν καὶ συμπάθειαν· τὴν τιμιότητα μόνην εὐρίσκεις εἰς τοὺς μικροὺς καὶ ἰδιώτας.

Τῆς Μέκκας οἱ κάτοικοι εἶναι ὅλοι ξένοι, ἢ ξένων τέκνα. Πελλὰ ὀλίγοι ἔμειναν ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν Κορεΐσιτῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦτον ὁ Μωάμεθ· σώζεται ὅμως ἀκόμη μετὰ τὴν τῶν ἐντοπιῶν Σερίφων ἡ γενεὰ τοῦ Χατὰν καὶ Χουτεῖν υἱῶν τῆς Φατμᾶς, θυγατρὸς τοῦ Μωάμεθ.

Οἱ Μεκκαῖοι φαίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπόγονοι τῶν Βεδουίνων, καὶ διὰ τοῦτο β. β. εἶναι εὐθυμοὶ καὶ εὐπροσῆγοροι εἰς τοὺς ξένους· ἀλλ' ἐγκανχῶμενοι ὑπέρμετρα ὡς συνιστῶνται τοῦ προφήτου, ὡς φυλάξαντες τοὺς τρόπους ἐκείνου καὶ τὴν καθαρὰν τοῦ γλῶσσαν, καταφροκῶν τοὺς ἄλλους Μωαμεθάνους, καὶ μάλιστα τοὺς Τούρκους. Ἀλλὰ ἔργα δὲν καταδέχονται εἰμὴ τὸ ἐμπόριον, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ προφήτου, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ναοῦ. Εἰς τὰς προσευχὰς τῶν εἶναι πολλὰ ἄτακτοι· ἐλεημοσύνην ποτὲ δὲν κάμνουν, προβατιζόμενοι ὅτι αὐτοὶ εἶναι διωρισμένοι νὰ λαμβάνουν, καὶ ὅχι νὰ δίδουν· εἰς τ' ἄλλα τῶν ἡθῶν πολλὰ παραλυμένοι· τὰ μεθυστικά ποτὰ, ἃ καὶ ἀπηγορευμένα ὑπὸ τοῦ προφήτου, πωλοῦνται εἰς αὐτὰς τοῦ ναοῦ τὰς θύρας· καπνίζουν φανερά τὸ Χ. β. καὶ εἰς ὅλα τῆς Μέκκας τὰ καφενεῖα παίζονται τὰ Κινέζικα χαρτὰ, μολονότι τὸ Κοράνιον ἀπαγορεύει ὅλα τὰ τοιαῦτα παιγνίδια· εἶναι δόλιοι, ἐπίορκοι, ἐνὶ λόγῳ, πάτη διεφθαρμένοι· ὅθεν λέγουν τὸ "αἱ ἄδικοι καὶ ἀπηγορευμένοι εἰς τοὺς ἀπίστους πόλεις γέμον ἀπὸ ἀπηγορευμένα πράγματα."

Τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ μοναστήριον εἶναι 5,400 πόδες ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Εὐθῆρας Θαλάσσης, καὶ τὸ κατακάθειον ὕψος τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ὑπὲρ ἄνω τοῦ μοναστηρίου δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 2,000· ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ Σιναϊκοῦ ὄρους, ἐπειδὴ τὸ ὄρος τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης λεγόμενον εἶναι τοῦλάχιστον ἐτι 1,000 πόδας ὑψηλότερον.

Πολιορκίαι τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ περιδύτης αὕτη μητροπόλις, ἡ ἀθροῦσα τῶν Ἑλλήνων, ἡ μήτηρ τῆς οἰκουμένης, καλῶς λέγεται ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐδοκίμασεν 29 πολιορκίᾳ δεινὰ.

Π.Χ. 477 ὑπὸ Παυσανίου μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.

410 ὑπὸ Ἀλκιβιάδου.

347 ὑπὸ Λέοντος, στρατηγοῦ τοῦ Φιλίππου.

Μ.Χ. 197 ὑπὸ Σεπτιμίου Σεδῆρου τοῦ Αὐτοκράτορος.

313 ὑπὸ Μαξιμου Καίσαρος.

315 ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ Μεγάλου.

616 ὑπὸ Χιζρόου τοῦ Περσέως ἐπὶ Ἡρακλείου.

626 ὑπὸ Χιτχάν τοῦ Ἀβασίου, συμμάχου τοῦ Χιζρόου.

656 ὑπὸ Μπαδία, στρατηγοῦ τοῦ Ἀλῆ, ἡγεμόνος Ἀραβος.

669 ὑπὸ Γεσιδ υἱοῦ τοῦ Μπαδίου.

671 ὑπὸ Σ. Φιχάν Β. σ. φ. στρατηγοῦ τοῦ Μπαδία.

719 ὑπὸ τῶν δύο υἱῶν τοῦ Καλίου Μπαδίου, ἐπὶ Ἀθιμίου.

744 ὑπὸ Σολιμάνου, υἱοῦ τοῦ Καλίου Ἀβδουλ-μελεκ.

764 ὑπὸ Παγανῶ, Κράλη τῶν Βουλγάρων, ἐπὶ Κων-
σταντίνου Ε'.

786 ὑπὸ Ἀρσὺν Ἀλρασίδ, ἐπὶ Λέοντος Δ'.

798 ὑπὸ Ἀδουλμελέκ, στρατηγοῦ τοῦ Ἀρσὺν Ἀλ-
ρασιδ.

811 ὑπὸ Κρούμου, Δεσπότη τοῦ Σλάβων.

820 ὑπὸ Θωμᾶ τοῦ Σλάβου, ἐπὶ Μιχαήλου τοῦ
Σταμέρη.

886 ὑπὸ τῶν Ῥώσων Ἀσκόλδου καὶ Δίρου.

914 ὑπὸ Σιμεῶνος, Κράλη τῶν Βουλγάρων.

1048 ὑπὸ Τορνικίου τοῦ ἀποστάτου, ἐπὶ Μιχαήλου
Μονομάχου.

1081 ὑπὸ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ.

1204 ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων, τῇ 12 Ἀπριλίου.

1265 ὑπὸ Μιχαήλ Παλαιολόγου, τῇ 25 Ἰουλίου.

1396 ὑπὸ Βαϊαζήτ τοῦ Κερανοῦ. Πρώτη Ὀθωμανικὴ
πολιορκία.

1402 ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

1414 ὑπὸ Μουσᾶ, υἱοῦ τοῦ Βαϊαζήτ.

1422 ὑπὸ Ἀμουράτη Β' υἱοῦ τοῦ Μωάμεθ Α'.

1453 τὴν 29 Μαΐου, ὑπὸ Μωάμεθ Β' τοῦ κατακτη-
τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Φραντζῆς λέγει, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Δραγώσης Πα-
λαιολόγος, ὁ τελευταῖος Ἕλλην Αὐτοκράτωρ, ὥρμησεν ἔξω
κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κραυγάζων, " κάλλιον νὰ ἀποθάνω παρὰ
νὰ ζῶ, " ἐκεῖ ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν, εὗρε-
κε τὸν ἐνδοξότατον θάνατον.

(Ἰον. Ἐφημ.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 20 μέχρι τῆς 25 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Πλοῖα Εὐρωπαϊκά. — Ἐξ Αἰγίνης ἐν πλοῖον Ἰόνιον μὲ
ὀλίγα φέσια. — Ἐκ Λονδίνου ἐν Ἀγγλικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ἐφέσου
ἐν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σαντορῆνης ἐν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη.
Ἐκ Μερίτης καὶ Νεοκάστρου ἐν Ἰόνιον μὲ λάδι καὶ θαλάφι. — Ἐξ Ἀλεξαν-
δρείας δύο Αὐστριακά μὲ κριθάρι καὶ ὄσπρια. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
ἐν Ἀγγλικὸν καὶ ἕτερον Ἰόνιον μὲ σίτον. — Ἐκ Τσεμέ ἐν Ἰόνιον μὲ ξυ-
λείαν. — Πλοῖα Ἑλληνικά. — Ἐξ Ὑδρας 9 μὲ τυρὶ, βούτυρον, μετᾶξι,
χαλκόν, λάδι. — Ἐκ Τήνου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Πόρου ἐν μὲ λιμνόνια, καὶ
ἕτερον εὐκαιρον. — Ἐκ Πάτμου δύο μὲ σπᾶμι, ταχ νι, σῦκα, χα εἶν καὶ
κέγχρον. — Ἐκ Κίως 3 μὲ σῖτον. — Ἐκ Θερμίων ἐν μὲ βούτυρον καὶ ἄλλα. —
Ἐξ Ἀντιπάρου ἐν μὲ ξύλα καύσιμα. — Ἐκ Σκοπέλου 3 μὲ ξυλείαν Ντυπη-
γῆσιμον, τυρὶ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Καλύμνου δύο μὲ σῖτον καὶ
βαλανίδι. — Ἐξ Ἀνδρου 4 μὲ ξύλα καύσιμα, ἀνθρακας καὶ δέρματα, σίδη-
ρον καὶ κρίμμου. — Ἐκ Σαντορῆνης ἐν μὲ βεργία, δέρματα, καὶ δύο εὐκαι-
ρα. — Ἐξ Αἰγίνης ἐν μὲ ξύλα καύσιμα, καὶ δύο εὐκαιρα. — Ἐκ Μεθώνης
2 μὲ πινάκια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Πατρῶν ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Βατί-
κων ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σμύρνης ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σερί-
φου ἐν εὐκαιρον. — Ἐξ Ἡλιοδρεμίων ἐν μὲ ξύλα καύσιμα. — Ἐκ Σάμου ἐν
μὲ σῖτον, ῥακί καὶ κρίμμου. — Ἐξ Ἰου 3 μὲ σῖτον, λάδι, σπυρῖνι, καὶ ἐν
εὐκαιρον. — Ἐκ Νάξου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Μανταλίων ἐν μὲ βόας. — Ἐκ
διαφόρων μερῶν 110 πλοῖα, ὀλίγα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ὀπώρας, λι-
μνόνια, ἄλας, λάδι, σῖτον, σφακτά, τυρὶ, βούτυρον, μέλι, σταφίδας, ῥακί,
σῦκα, δέρματα, πετμεζι, σπινίδια, πλάκας, πορτογάλλια, ἀνθρακας, βαμβά-
κι, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σῶρον δύο πλοῖα, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ σῖτον καὶ
ἄλλα εἶδη. — Εἰς Ἀνδρον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Ἰκρίαν ἐν μὲ σῖτον καὶ σίδηρον,
καὶ ἕτερον εὐκαιρον. — Εἰς Σπέτσας ἐν μὲ λάδι, καὶ τρία μὲ σῖτον. — Εἰς
Κρήτην δύο μὲ ὄσπρια καὶ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σκόπελον ἐν μὲ σάκχαρ,
καφέν κτλ. καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σάμον 9 μὲ σῖτον, ὄσπρια, πινάκια, καὶ
διάφορα ἄλλα εἶδη, καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σείθον δύο μὲ διάφορα εἶδη. —
Εἰς Αἴγιον ἐν μὲ βόας κτλ. καὶ δύο μὲ σῖτον καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. —
Εἰς Χίον ἐν εὐκαιρον, καὶ ἐν μὲ τυρὶ καὶ παλαμίδας. — Εἰς Κάλυμνον δύο
μὲ κριθάρι καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σαλαμίνα 3 μὲ σῖτον καὶ διάφορα ἄλλα
εἶδη. — Εἰς Νάξον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Ὑδραν ἐν μὲ σῖτον, καὶ ἕτερον εὐ-
καιρον. — Εἰς Ψάρρα δύο μὲ βαμβάκι καὶ διάφορα εἶδη καὶ ἐν εὐκαιρον.
Εἰς Πάτρων ἐν μὲ σῖτον καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Μεθώνην ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς
Κωνσταντινουπόλιν ἐν Αὐστριακὸν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν ἕτερον Αὐστρια-
κὸν καὶ ἐν Ῥωσικὸν εὐκαιρα. — Εἰς Ναύπλιον δύο Ἑλληνικά μὲ σῖτον. —
Εἰς Κρανίδιον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Κύθηρα δύο Ἰόνια, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ
δὲ μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Καλαμάταν δύο Ἑλληνικά μὲ σῖτον καὶ ἕτερα
εἶδη. — Εἰς Ἰχθον ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σμύρνην ἐν Ἀγγλικὸν μὲ σῖτον.
Εἰς διάφορα μέρη 21 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σῖτον, κριθάρι,
ἀραβόσιτον, ἄλευρα, δέρματα, λιμνόνια, ὄσπρια, καφέν, τυρὶ, σπυρῖνι, ἀλί-
πασα ὀψάρια, ῥόυμ, σίδηρον, σταφίδας, καὶ διάφορα εἶδη.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σάμου 2 σακκολεῦαι Ἑλληνικά μὲ σῖτον, ῥακί, σταφί-
δας, κρίμμου κτλ. — Ἐκ Πόρου γολέττα Ἑλλ. μὲ σῖτον. — Ἐκ Σπετσῶν σακ-
κολεῦαι Ἑλλ. μὲ σῖτον. — Ἐξ Ὑδρας 2 Ἑλλ. πλοῖα μὲ καφέν καὶ χειροτεχνή-
ματα καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Σύρας 7 Ἑλλ. πλοῖα μὲ σῖτον, ξυλείαν καὶ
διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐξ Ἀγκῶνος πλοῖον Ποπικὸν μὲ ἄλευρα καὶ παξιμά-
δι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 86 πλοῖα μὲ λιμνόνια, δέρματα, ὀψαριὸν,
σίδηρον πλαιῖον, πορτογάλλια, σῖτον, ῥακί, ὀπώρας, πετμεζι, σάκχαρ, σῖτον,
ἄλευρα, κάστανα, ξυλείαν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σύρον 3 Ἑλληνικά γολέττα μὲ κριθάρι, μέλι, βούτυρον,
μετᾶξι, λάδι, τυρὶ, καὶ μία εὐκαιρος. — Εἰς Ὑδραν 3 γολέττα εὐκαιροι,
μία μὲ ὀλίγον καφέν, εἰς μαρτίγος μὲ σῖτον καὶ ἀραβόσιτον, καὶ μία σκεῦα
μὲ σῖτον. — Εἰς Σπέτσας 2 πλοῖα εὐκαιρα. — Εἰς Αἴγιον ἐν εὐκαιρον. —
Εἰς Νεοκάστρον ἐν τραμπάκουλον μὲ δέρματα, πετμεζι καὶ λιβάρι. — Εἰς
διάφορα μέρη 96 πλοῖα, τὰ πλεῖστα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ καπνὸν,
τυρὶ, σῖτον, ῥακί, δέρματα, χειροτεχνήματα, ὄσπρια, βαμβάκι, ἀγγεῖα
πῆλινα κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΤΑΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Ἰαννουαρίον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Πόρου ἐν Ἑλλ. βρικογολέττα μὲ σῖτον, καὶ δύο γολέττα
εὐκαιροι. — Ἐξ Ἐρμιόνης μία γολέττα εὐκαιρος. — Ἐκ Γενοῦας μία γολέττα
μὲ νῆμα, σάκχαρ, πινάκι, μακαρόνια, ῥοσόλια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. —
Ἐκ Σύρας 8 γολέττα καὶ ἐν βρικόιον. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας, Πάτμου καὶ Σερί-
φου 3 γολέττα, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν 17 πλοῖα καὶ 243 πλοῖα
μὲ σῖτον, λιμνόνια, χαλκόν, σφακτά, λάδι, βούτυρον, τυρὶ, μετᾶξι, ἄ-
λευρα, νῆμα, σάκχαρ, σπυρῖνι, σῖτον, ὄσπρια, ὀψαριὸν, ἀραβόσιτον, νίτρον,
κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς διάφορα μέρη 23 γολέττα, 20 ἕτερα πλοῖα καὶ 344
πλοῖα, μὲ μέρη τῶν εἰσπληθέντων εἰδῶν.